

Medlem fra Saksøbing (Rørdam), som jeg ikke ser i dette Øjeblik her i Salen, og som ved denne Lejlighed forøgede sin Samling af politiske Skrammer, vil kunne fortælle sine Meningsfæller, hvad Udfaldet blev af dette Stormløb paa en enkelt Minister.

Jørgen Jensen: Der er ikke, siden jeg havde Ordet, med Hensyn til Lovforslaget om Formue- og Indkomstskat fremført Betragtninger, som jeg ikke i Forvejen har gen-drevet, og der er derfor ingen Grund for mig til at komme ind paa dette Lovforslag i sin Almindelighed. Jeg skal kun med Hensyn til de af det socialdemokratiske Mindretal stillede Ændringsforslag sige, at jeg ikke kan tilraade Vedtagelsen af dem. Jeg finder navnlig, at Slutningen af det første af disse Ændringsforslag, som er det Punkt, der til-sigter den væsentligste Ændring i Lovforsla-get, som det foreliggende vedtaget ved anden Behandling, vil gøre det saa vanskeligt at praktisere Loven, at vi allerede af den Grund ikke kunne tilraade Vedtagelsen. Med Hensyn til det andet Ændringsforslag, hvorefter der skulde fastsættes en anden Regel for Fradrag af Merudgifter i Husholdningen, som ere en nødvendig Følge af gift Kvindes Erhvervsvirksomhed, nære vi Betænkelighed ved at faa en saadan Undtagelsesregel fastslaaet udover den, der allerede er fastslaaet i Begyndelsen af § 6. — Vi nære ligeledes Betænkelighed ved at gøre Selvangivelses-skemaerne mere indviklede. Under Forhand-lingen her er der udtrykt Beklagelser over, at Selvangivelsernes Tal er gaaet tilbage. Jeg tror ikke, at det vilde forøge Tallet, om vi gjorde Skemaet mere detailleret. Hvis det er for at udfinde Værdien af Landbrugernes Lejlighed, er det overflødig, thi Sogneraads-medlemmerne kende temmelig nøje hver Mands Lejlighed ikke blot i økonomisk Henseende, men ogsaa den Lejlighed, de bruge, saa de ville godt kunne foretage Værdiansæt-telsen, og en Tilføjelse paa Skemaet vilde ikke bringe dem nogen Hjælp. Jeg maa ogsaa med Hensyn til Beklagelsen over, at der føres saa lidt Regnskab, bede erindret, at det ikke altid bringer en højere Ansæt-telse frem, at Selvangivelsen ledsages med et Regnskab. Thi Forholdet er det, at naar den ledsages af et Regnskab, ville de fleste Ligningsmyndigheder vistnok anse sig for-pligtede til at antage et saadant, hvis ikke de kunne bevise, at det er urigtigt. Bevis-byrden flyttes med andre Ord. Det beder jeg overvejet, forinden man bedømmer dette Forhold med Hensyn til Ligningens Streng-hed i Forhold til Selvangivelsernes Tal. — Det sidste Ændringsforslag om at forhøje

den Risiko, der er ved at undlade Selv-angivelse, kan lige saa lidt jeg som det ærede Medlem af det radikale Parti tilraade at vedtage. Jeg maa paa Flertallets Vegne fraaade at stemme for de Ændringsforslag, der ere stillede af de tre socialdemokratiske Medlemmer.

N. Jensen: Der er fra forskellige Sider rejst stærke Anker saavel mod Skatte-raadene i Almindelighed som imod de fore-tagne Ansættelser over det hele, men dog navnlig paa Landet. Hvad det første an-gaar, om Skatteraadenes større eller mindre Nytte, skal jeg ikke paa dette Tidspunkt udtale mig, saa meget mindre som saavel den højtærede Finansminister som de ærede Ordførere gentagne Gange have udtalt sig om dette Spørgsmaal. Med Hensyn til Selv-angivelserne paa Landet skal jeg gerne indrømme, at ogsaa jeg er betænkelig ved, at Tallet af Selvangivelser gaar nedad Aar for Aar. Vi gøre i Skatteraadene, hvad vi kunne, for at fremtvinge Selvangivelser, og jeg skal indrømme, at de fleste Lignings-myndigheder støtte os i dette Arbejde. Men det kan paa den anden Side heller ikke nægtes, at der er enkelte Ligningsmyndig-heder, som lade skinne igennem, at de helst ville være fri for disse Selvangivelser, og hvor det er Tilfældet, er det selvfølgelig mere vanskeligt at komme fremad. — Der er fra flere Sider gjort gældende, at An-sættelserne i det hele vare for lave, men at det særlig var paa Landet, det var galt, og at Ansættelserne der stod i et aldeles skrigende Misforhold til Ansættelserne i Købstæderne, og da navnlig til Ansættel-serne i Hovedstaden. Om det nu er rigtigt eller ikke rigtigt, skal jeg slet ikke udtale mig om, men der er et Forhold, som er fremdraget, og som jeg ogsaa vil pege paa, og som maaske forklarer det noget, det er, at det er saa let paa Landet at bestemme Formuen i Modsætning til, hvad det er i Byerne. Vi have Skyldvurderingerne at bygge paa, og vi have maaske paa Landet været lidt for strenge ved Formuerne. Jeg har faaet det Indtryk, at man ikke tager det saa nøje i Købstæderne, naar blot man faar rigtigt fat paa Indtægterne. Der er lige-ledes fra flere Sider, og da navnlig fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valg-kreds (Schiøvelin), brugt meget stærke Ord om, at de fattige Egne ere ansatte højere end de mere velstaaende Egne, at i de fattige Kommuner har man gennemgaaende lignet højere end i de mere velhavende. Det er ikke noget nyt for hvem, der har haft med Skattevæsenet at gøre i en Aarrække; det